

Длъжноститѣ да кажа, защото мож-
жа да умра. Гледайте.“

И умрѣ той, но имаше ли по-
не единъ отъ тия, които го за-
мѣстиха поне частица отъ него-
ви качества? Не. Великитѣ хора
се раждатъ презъ вѣкове. Тѣхъ
не може да ги създава народа
всѣки день. За тѣхъ трѣбва вре-
ме, трѣбва и цѣль народъ да
подготви появяването имъ въ
свѣта, затова и тѣ оставятъ ду-
шата си като нераздѣлна часть
отъ житието на свѣта.

Следъ неговата смъртъ него-
вия близъкъ приятель Хр. Ива-
новъ Крачула отъ Търново
пише на Панайотъ Хитовъ
*„Дякона се издаде отъ сърдце,
нѣма нищо, той за себе си на-
прави, на мѣстата наместих-
ме други по добри хора, само
променихме законитѣ.“*